

۵۵۰۰۸۱۸

ابعاد چندگانه امنیت غذایی یک چالش را در ایجاد یک مفهوم واحد از وضعیت امنیت غذایی ایجاد می کند و نیازمند استفاده از شاخص های متعدد برای شناسایی و به طور کامل مشخص نمودن جمعیت ناامن غذایی است.

مقدمه

حدود شش دهه است که ایالات متحده تلاش هایی جهانی را به منظور کاهش ناامنی غذا انجام داده است و تقریباً نیمی از کمک های غذایی جهانی و پشتیبانی دوجانبه و چند جانبه برای توسعه و تجارت کشاورزی را فراهم کرده است. به طور کلی، امنیت غذایی جهانی طی ۱۵ سال گذشته بهبود یافته است، اما چالش ها و فرصت های بسیاری در این رابطه وجود دارد، و تصمیم گیرندگان امنیت غذایی ایالات متحده، همچنان موضوع امنیت غذایی جهانی را در دستور کار خود قرار داده اند. تعریف فراگیر امنیت غذا که از نشست سالیانه غذایی سازمان غذا و کشاورزی سازمان ملل متحد () گرفته شده است، به شرح زیر است:

امنیت غذایی زمانی وجود دارد که همه افراد در همه زمان ها دسترسی فیزیکی و اقتصادی به غذای کافی، بی خطر و مغذی دارند و بتوانند نیازهای غذایی و ترجیحات تغذیه ای خود را برای یک زندگی فعال و سالم تامین نمایند.

این تعریف مسائلی از قبیل فراهمی غذا، دسترسی اقتصادی و اجتماعی، توانایی فردی برای تبدیل غذای که فرد مصرف می کند به پیامدهای سلامتی خوب و توانایی افراد برای حفظ ثبات در موارد بالا در طول زمان را در بر می گیرد.

ایالات متحده نقش اصلی را در تلاش های جهانی برای کاهش ناامنی غذایی از طریق کمک های غذایی بین المللی، برنامه های توسعه و توافقنامه های دو جانبه و چند جانبه تجاری ایفا کرده است. اکثر کمک ها از طریق کمک های مستقیم کالاهای کشاورزی ایالات متحده از طریق غذا برای صلح، غذا برای پیشرفت و برنامه های - و همچنین کمک های اضافی از طریق حمایت از برنامه غذایی جهانی صورت گرفته است.

سند امنیت غذایی جهانی سال ۲۰۱۶ () زمینه را برای تعهد ایالات متحده برای کاهش ناامنی غذایی و فقر از طریق رشد اقتصادی و کشاورزی، افزایش انعطاف پذیری و تعهد گسترده برای بهبود تغذیه، فراهم می کند. به منظور تغذیه ی جمعیت دنیا (که تا سال ۲۰۵۰ بیش از ۹ میلیارد نفر خواهد بود)، لازم است که محرک های امنیت غذایی جهانی و گزینه های لازم برای بهبود آن، مورد بررسی قرار گیرند. در این گزارش ما عوامل موثر در بهبود امنیت غذایی را بررسی می

کنیم و مسائل و چالش های نو ظهور را مشخص می کنیم.

آمارها نشان می دهند که برخی از پیشرفت ها در سنجش امنیت غذایی، بهره وری کشاورزی، تجارت مواد غذایی، برنامه های شبکه ایمنی غذایی و تغذیه وجود دارد؛ با این حال، برخی چالش ها همچنان ادامه دارد:

سنجش امنیت غذایی

داده های بهتر و روش های سنجش پیشرفت کلیدی برای ارزیابی برنامه های مبتنی بر شواهد، از جمله موارد تحت پوشش، هستند. برای شناسایی جمعیت های ناامن غذایی، محققان باید بر روی شاخص های مختلف برای سنجش چهار بعد امنیت غذایی، فراهمی، دسترسی، بهره مندی سلولی و ثبات، تکیه کنند. معیارهای موجود مواردی از قبیل: شاخص های ملی فراهمی و دسترسی، شاخص های دسترسی خانوار و استفاده از آن، سنجش های فیزیکی یافته های تغذیه ای و سلامتی و اقدامات تجربی جدید در مورد امنیت غذایی را شامل می شود.

در بیشتر کشورهای دارای درآمد پایین، تولیدات داخلی بخش عمده ای از کالاهای غذایی کشور را تامین می کنند. طی چند دهه گذشته، در اکثر کشورها رشد تولید و عملکرد، امنیت غذایی را بهبود بخشیده است. در بسیاری از کشورهای در حال توسعه، افزایش بهره وری کشاورزی به طور قابل توجهی باعث بهبود امنیت غذایی شده است.

به طور متوسط، رشد سریع تر بهره وری کشاورزی، باعث کاهش بیشتر در ناامنی غذایی می شود. دستاوردهای موجود از طریق تحقیقات بهره وری و استفاده از تکنولوژی، از طریق گسترش، دسترسی به بازار و ابزارهای مدیریت ریسک، به بهبود امنیت غذایی در بسیاری از کشورها کمک کرده است.

تجارت مواد غذایی

در کشورهایی که آب و هوا و یا فقدان منابع زمینی و یا آب، تولیدات داخلی را محدود می کند، واردات مواد غذایی نقش اصلی را در بهبود ناامنی غذایی ایفا می کند. همچنین در کشورهای دیگر، واردات مواد غذایی نقش مکمل را ایفا می کند.

بعضی کشورها وابستگی خود را به واردات محدود می کنند، زیرا نگرانی هایی در مورد تأثیرات بر تولید و اشتغال داخلی و همچنین ذخایر ارزی و زیرساخت های ناکافی وجود دارد. با این حال، در بلند مدت، تعدادی از کشورهای در حال توسعه، با رقابت در بازارهای جهانی برای کالاها و خدمات و باز کردن بازارهای غذایی برای تجارت بین المللی، راه حل های امنیت غذایی موثر را پیدا کرده اند.

کشورها انواع مختلفی از برنامه های شبکه ایمنی مواد غذایی داخلی را به کار می برند، از کمک های غذایی گرفته تا روش های جدیدتر که انتقال پول نقد مشروط و بدون قید و شرط را مهیا می کند. برنامه های یارانه نقدی می توانند از روش های قدیمی تر، موثرتر باشند، اما همه کشورها بازارهای غذایی و ظرفیت اداری کافی برای اجرای آنها را ندارند. با این حال، پیشرفت در فن آوری اطلاعات، شناسایی شخصی، بانکداری و تلفن های همراه از گسترش برنامه های انتقال پول هدفمند پشتیبانی می کند. این نوآوری ها می توانند برنامه ها را موثرتر و کاهش تحریم های بازار در ارتباط با خرید، توزیع و نگهداری کالاهای موجود در برنامه های سنتی غیرمجاز را کاهش دهد.

تغذیه

تغذیه تمرکز اصلی است. چالش های تغذیه حتی در زمانی که فراهمی مواد غذایی و دسترسی به آن بهبود یافته است، همچنان ادامه دارد. تنوع غذایی کلیدی برای بهبود تغذیه است. رژیم های غذایی متداول متنوع تر شده اند، اما به طور گسترده ای در دسترس گروه های با درآمد پایین یا زیر گروه های آسیب پذیر مانند مادران و کودکان خردسال نمی باشد. همچنین عواملی به غیر از غذا مانند آب تمیز و بهداشتی از عوامل کلیدی در بهبود بهره وری مواد غذایی و تغذیه در میان این گروه ها هستند.

روش مطالعه

این گزارش بر ۷۶ کشور با درآمد پایین و متوسط تمرکز کرده است که به طور منظم در ارزیابی های سالانه امنیت غذایی بین المللی () توسط پایش می شود. محققان شاخص های جایگزین امنیت غذایی را با استفاده از پایگاه داده های برای امنیت غذایی بین المللی و بهره وری بین المللی کشاورزی و داده های موجود از سازمان های بین المللی مانند سازمان غذا و کشاورزی و سازمان بهداشت جهانی مقایسه و تحلیل کردند. همچنین، محققان ارتباط بین بهره وری کشاورزی، تجارت کشاورزی، برنامه های شبکه ایمنی غذا و امنیت غذایی را مورد بررسی قرار دادند. ارزیابی ها با

استفاده از معیارهایی که عمدتاً فراهمی و دسترسی به ابعاد امنیت غذایی را نشان می‌دهد، نشان دهنده ی بهبود قابل توجهی در امنیت غذایی جهانی در چند دهه ی گذشته است (شکل ۱).

پنج مسئله کلیدی در امنیت غذایی جهانی

سنجش: ابعاد چندگانه امنیت غذایی - فراهمی، دسترسی، بهره برداری و ثبات - پیچیدگی وضعیت سنجش دقیق امنیت غذایی را افزایش می‌دهد.

بهره وری کشاورزی: برای ۷۶ کشور کم درآمد، دستاوردها در تولید مواد غذایی داخلی که شایع ترین عامل تغییر در وضعیت امنیت غذایی می باشد را به طور مرتب پایش می کند.

تجارت مواد غذایی: علاوه بر دستاوردهای بهره وری کشاورزی، افزایش تجارت مواد غذایی نیز در چند دهه گذشته منجر به افزایش امنیت غذایی شده است.

شبکه های ایمنی داخلی و بین المللی: با وجود پیشرفت های قابل توجهی در امنیت غذایی جهانی، به دلیل افزایش بهره وری کشاورزی و افزایش تجارت کشاورزی، جمعیت ناامن غذایی در سال ۲۰۱۵ هنوز حدود ۸۰۰ میلیون نفر برآورد شده است (۲۰۱۵).

تغذیه: تغذیه تمرکز اصلی است که هدف اصلی آن کاهش گرسنگی و فقر و همچنین سو تغذیه است.

سنجش امنیت غذایی

سنجش دقیق هر یک از ابعاد امنیت غذایی فراهمی، دسترسی، بهره برداری و ثبات - یک چالش باقی مانده است و لازم است که انواع مختلفی از معیارها را برای مشخص کردن جمعیت ناامن غذا مشخص کنیم.

سنجش های جدید تجربی امنیت غذایی به برآورد مقرون به صرفه بودن ابعاد امنیت غذایی کمک می کند، اما اغلب با شاخص های سنتی در مواردی که هنوز به طور کامل درک نشده اند، متفاوت است.

معیارهای سنتی امنیت غذایی، از جمله شاخص های سطح کلان فراهمی و سطح خرد مصرف خانگی در و مطالعات

آنتروپومتریک، نقش مهمی در اطلاع رسانی به سیاست گذاران خواهند داشت.

براساس نتایج نشست های جهانی مواد غذایی سال های ۱۹۹۶ و ۲۰۰۹، سیاست گذاران و محققان بر دستیابی به چهار بعد امنیت غذایی متمرکز شده اند:

فراهمی: مقدار کافی غذا برای کل جمعیت وجود دارد.

دسترسی: هر فرد دسترسی اقتصادی و فیزیکی به کالری های موجود دارد.

بهره برداری: هر فرد قادر است رژیم غذایی مناسب را به پیامدهای سلامتی ترجمه کند، که بیشتر به مراعات بهداشت مناسب و آماده سازی غذای مناسب نیاز دارد.

ثبات: هر یک از این شرایط در هر نقطه از زمان برآورده می شوند.

فقط چند معیار قادر به ارائه ی برآوردهای تقریبی بین المللی از امنیت غذایی در طول زمان است. سه شاخص برآوردهای شیوع سو تغذیه و و برآوردهای سازمان بهداشت جهانی از شاخص های آنتروپومتریک کودکان زیر ۵ سال وجود دارد. بررسی شیوع سو تغذیه و کمبود رشد در سال های اخیر (سال ۲۰۱۵ برای سو تغذیه، سال ۲۰۱۴-۲۰۰۷ برای کمبود رشد) برای ۶۵ کشور نشان داد که کشورهای منطقه ی جنوب صحرای آفریقا بیشترین شیوع ناامنی غذا در همه مناطق در حال توسعه را دارند.

مسائل مربوط به سنجش امنیت غذایی

محبوبیت شاخص های تجربی جدید امنیت غذایی به علت هزینه کم و سهولت جمع آوری در طول زمان رو به افزایش است. با این وجود، برای شناخت بهتر رابطه ی این معیارها با معیارهای دیگر که بهتر درک می شوند، تحقیق بیشتری لازم است.

بسیاری از شاخص های امنیت غذایی به خصوص به تغییرات کوچک در روش، قوی نیستند. سنجش برخی از منابع خطا نسبتاً آسان هستند، از جمله از طریق نظرسنجی ها برای سنجش بهتر مواد غذایی مصرف شده در خارج از خانه، مصرف

غذاهای فرآوری شده و توزیع مواد غذایی درون خانواده.

بعضی از مشکلات به ظاهر خوش خیم با شاخص های مبتنی بر نظرسنجی، از قبیل: تغییر در لیست منوی غذاهای مصرفی در مطالعات مختلف. تحقیقات بیشتری برای درک بهتر بهترین شیوه ها لازم است، و سپس باید تلاش بیشتری برای استاندارد سازی جمع آوری داده ها انجام شود.

بهره وری کشاورزی و امنیت غذایی

رشد بهره وری در کشاورزی می تواند امنیت غذایی را به طور مستقیم با افزایش دسترسی به مواد غذایی و به طور غیر مستقیم با بهبود دسترسی به مواد غذایی، بهره مندی و ثبات بهبود بخشد. به طور متوسط، کشورهای که رشد بیشتری را در بهره وری کشاورزی به دست آورده اند، همچنان شاهد کاهش بیشتر شیوع ناامنی غذایی بوده اند. سرمایه گذاری در تحقیقات کشاورزی و توسعه ی فن آوری، همراه با پیشرفت در محیط گسترده تر (مثلا زیرساخت ها، دسترسی به بازار، موسسات و اقدامات مدیریت ریسک)، کلید حفظ رشد اقتصادی درازمدت هستند.

با دادن مجوز به تولید مواد غذایی بیشتر از یک مجموعه از ورودی ها، بهره وری فاکتور کل کشاورزی () افزایش یافته، گسترش تولید غذا را در کاهش هزینه های واقعی را تسهیل می کند. به عنوان نسبت کل خروجی به مجموع ورودی کل تعریف شده است، و رشد در بازتابی از دستاوردهای تکنولوژی های جدید و بهبود کارایی فرایند تولید است. مقایسه رشد متوسط جهانی و شاخص کل قیمت های واقعی مواد غذایی و روند آن رابطه ی بلندمدت بین بهره وری کشاورزی و قیمت مواد غذایی را نشان می دهد.

منابع رشد بهره وری در کشاورزی

رشد ممکن است در فرم های مختلفی از قبیل: تکنولوژی جدید (به عنوان مثال، تنوع یا ابزارها جدید)، فرایندهای جدید، موسسات جدید (به عنوان مثال، فرم های جدید قراردادهای یا سازوکارهای سیاست) و بازارهای جدید (به عنوان مثال، ایجاد یک بازار برای محصول با ارزش افزوده) باشد (۲۰۱۵، .).

مشکلات در حال ظهور در بهره‌وری کشاورزی و امنیت غذایی

نقش تحقیقات کشاورزی

بهره‌وری برای سیستم مواد غذایی کشاورزی گسترده‌تر

ارتباط بهره‌وری - انعطاف پذیری

ریسک مربوط به تغییرات آب و هوایی

تجارت در کشاورزی و سهم آن در امنیت غذایی

تجارت می‌تواند به ابعاد مختلف امنیت غذایی، از جمله فراهمی مواد غذایی، دسترسی، بهره‌برداری و ثبات کمک کند. افزایش وابستگی به تجارت همچنین چالش‌های بالقوه‌ای را برای توسعه کشاورزی داخلی ارائه می‌دهد و در برخی شرایط بازار ممکن است بازارهای داخلی را به سمت نوسانات قیمت بیشتر سوق دهد.

در حالی که بسیاری از کشورهای ناامن غذایی صادرکننده‌ی محصولات کشاورزی هستند، اکثر آنها واردکننده‌ی مواد غذایی خالص هستند. واردات به عنوان یک عامل مهم برای بهبود امنیت غذایی در کشورهایی با پتانسیل تولید محدود بوده است. اما در بیشتر ۷۶ کشور کم‌درآمد و ناامن که درآمد متوسط دارند، به طور مرتب از سوی پایش می‌شوند، تولید داخلی منبع اصلی به دست آوردن امنیت غذایی می‌باشد.

واردات تجاری، در تضاد با کمک غذایی، مسئول رشد واردات غلات و مواد غذایی معادل غلات در ۷۶ کشور بوده است. سهم کمک غذایی در واردات غلات از اواسط دهه‌ی ۱۹۹۰ به طور جهانی و در تمام مناطق کم‌درآمد کاهش یافته است.

برای برخی از کشورها، توانایی تولید ظرفیت مالی برای واردات غذا از طریق درآمد حاصل از صادرات و سایر درآمدهای خارجی و ایجاد توافق بین واردات مواد غذایی و هزینه‌های سرمایه‌گذاری در مناطق مختلف مانند کشاورزی و وجود زیرساخت‌ها برای ملاحظات سیاست واردات مواد غذایی در نظر گرفته می‌شوند.

چطور واردات مواد غذایی بر امنیت غذایی تأثیر می گذارد؟

واضح ترین راه این است که واردات از طریق دسترسی مواد غذایی () می تواند امنیت غذایی را افزایش دهد (۲۰۱۵). همچنین واردات می تواند دسترسی فیزیکی و اقتصادی به مواد غذایی و مواد مغذی را بهبود بخشد. این امر به این بستگی دارد که آیا تدارکات داخلی، بازارها و برنامه ها می توانند به موقع واردات را به مناطق کم درآمد و خانواده ها با قیمت مقرون به صرفه توزیع کنند. واردات می تواند از طریق افزایش دسترسی به مواد غذایی و دسترسی به رژیم های با کیفیت بالاتر، به ابعاد استفاده از امنیت غذایی کمک کند (، ۲۰۱۵ -، ۲۰۰۰) .

از سال ۱۹۹۰، روند واردات سرانه و سهم فراهمی غلات (از جمله معادل غلات ریشه و غده) در ۷۶ کشور کم درآمد و درآمد متوسط که توسط پایش می شود، وجود دارد، اما این مسئله در مناطق مختلف تفاوت های قابل توجهی دارد. واردات و سهم واردات در جنوب و جنوب شرقی آسیا و مناطق جنوب صحرای آفریقا نسبتاً پایین است، در صورتی که در این مناطق کشورهای بسیاری وجود دارد که دارای بخش های قابل توجه کشاورزی با منابع زمین و آب برای رشد مواد غذایی هستند.

در اکثر ۷۶ کشور کم درآمد و متوسط که توسط پایش شده اند، از سال ۲۰۰۰ به میزان قابل توجهی جمعیت های ناامن غذایی در آنها کاهش یافته است، اما با کمک های مختلف از دستاوردهای تجارت و تولید داخلی، پیشرفت چشمگیری داشته اند. به طور کلی، در ۷۶ کشور مورد مطالعه، عمدتاً تولید داخلی منبع اصلی ذخایر غله در سرانه و ریشه ها و غده های معادل غلات بوده است.

ارتباط بین نیازهای تغذیه ای، تجارت غلات و امنیت غذایی

در میان ۷۶ کشور مورد مطالعه، یافته ها نشان داده است که ارتباط قوی بین سطوح واردات غلات و نیازهای تغذیه ای در کشورهای وارد کننده نشان می دهد. سه منطقه با بیشترین میزان واردات سرانه غلات (شمال آفریقا، آمریکای لاتین و کارائیب و آسیا) به طور قابل توجهی سرانه ی مصرف غذایی بالاتری دارند.

مشکلات موجود در تجارت غذایی و امنیت غذایی

پاسخ‌های سیاست‌های تجاری به نوسانات بازار بین‌المللی.
سیاست‌های چندجانبه تجاری و امنیت غذایی.
اثرات تغییرات اقلیمی بر الگوهای تجاری.

برنامه خالص سلامت و امنیت غذایی

کشورهای کم‌درآمد از تعدادی از انواع برنامه‌های حمایت اجتماعی استفاده می‌کنند، که این برنامه‌ها برای کمک به بهبود دسترسی غذایی، استفاده و ثبات استفاده از غذا و مقاومت بیشتری در برابر تهدیدات ناامنی مواد غذایی طراحی شده‌اند. شایع‌ترین انواع برنامه‌ها عبارتند از: پرداخت‌های نقدی مشروط و بدون قید و شرط و کمک‌های متقابل مانند غلات یارانه‌ای.

در حالی که برآورد اثرات حمایت از برنامه‌ها بر امنیت غذایی بسیار دشوار است، شواهد نشان می‌دهد که تعدادی از برنامه‌های پشتیبانی اجتماعی در سراسر جهان، بسته به طراحی و زمینه، به بهبود جنبه‌های مختلف امنیت غذایی، از جمله دسترسی، تغذیه و ثبات استفاده از غذا کمک می‌کند.

شواهد بین‌المللی نشان می‌دهد که پرداخت‌های نقدی مشروط و بدون قید و شرط ارزان‌تر از کمک‌های غذایی هستند، اما انتقال معادل پول نقد و غیرمالی اثرات مثبتی بر امنیت غذایی دارد. این نتایج نشان می‌دهد که انتقال پول نقد به کمک غذایی غیرمجاز ترجیح داده می‌شود. با این حال، بعید است که همه کشورها بتوانند نقل و انتقال نقدی را به طور قابل ملاحظه‌ای انجام دهند و کمک‌های مضر مواد غذایی همچنان به برنامه‌های حمایت اجتماعی داخلی کمک می‌کند.

زمینه

با وجود پیشرفت‌های قابل توجه در بهبود امنیت غذایی در چند دهه‌ی گذشته، سهم قابل توجهی از جمعیت کشورهای کم‌درآمد هنوز از نظر غذائی ناامن هستند (۲۰۱۵، ۲۰۱۵). با توجه به شیوع مداوم ناامنی غذایی، تعدادی از کشورها برنامه‌های حمایت داخلی را که برای بهبود برخی یا همه‌ی ابعاد امنیت غذایی (فراهمی، دسترسی، تغذیه و ثبات) مورد استفاده قرار می‌گیرند، اجرا می‌کنند. برای مثال، هند، بزرگترین برنامه‌ی جهانی ایمنی غذا را در جهان اداره می‌کند و اخیراً قانون ملی امنیت غذایی را برای گسترش واجد شرایط بودن برنامه‌ی کمک غذایی خود تصویب کرده است ().

مشکلات موجود در برنامه خالص امنیت غذایی

تمرکز بیشتر بر تغذیه و رژیم های سالم تر.
چالش های جدید مورد نظر.
استفاده از تکنولوژی برای دستیابی به اثربخشی و کارایی بیشتر.
هماهنگی ملی و بین المللی.

تغذیه و سلامت

تغذیه و رابطه ی آن با امنیت غذایی و سلامت توجه بیشتری را به خود جلب کرده است. هدف اصلی این قانون، امنیت غذایی جهانی (۱)، کاهش گرسنگی، سو تغذیه و فقر در جهان است.
تنوع غذایی، رژیم های غذایی مناسب برای هر دو مواد مغذی و ریز مغذی را پشتیبانی می کند. در طول ۲۰ سال گذشته، رژیم های غذایی در ۷۶ کشور که در تحقیقات ما قرار دارند، تا حدودی متنوع تر شده اند و در حال حاضر همه ی مناطق به طور متوسط حداقل میزان تغذیه برای دریافت سرانه ی کالری، چربی و پروتئین را تامین می کنند. با این وجود، این موضوع در گروه های با درآمد مختلف، صادق نیست.
علیرغم پیشرفت، چالش های تغذیه ای مهمی از قبیل تغذیه بهبود یافته برای گروه های آسیب پذیر (مانند زنان باردار و کودکان) باقی مانده است.

مسائل نو ظهور، درک بهتر چگونگی تاثیر عوامل غیر غذایی (مانند آب سالم و بهداشت مناسب) بر مصرف مواد مغذی و سلامت، همچنین بار سه گانه کمبود تغذیه، کمبود ریز مغذی ها، تغذیه ی بیش از حد و ناامنی غذایی را شامل می شود.

درشت مغذی ها به نوبه خود منعکس کننده تنوع در مصرف گروه های اصلی مواد غذایی است. به طور کلی افزایش درآمد منجر به مصرف بیشتر پروتئین های منبع حیوانی و سایر محصولات با ارزش بالا مانند میوه ها و سبزیجات و

محصولات فرآوری شده می شود. در اکثر کشورهای با درآمد کم و متوسط که توسط مورد مطالعه قرار گرفته اند، غلات، ریشه و غده، ماده ی غذایی عمده و منبع غنی از کالری های غذایی هستند.

مصرف گوشت، یک منبع مهم پروتئین و چربی و همچنین کالری می باشد که در اکثر مناطق به آرامی افزایش یافته است، اما در اکثر کشورهای با درآمد کم و متوسط، جز رژیم غذایی جزئی است. مصرف گوشت در شمال و جنوب صحرای آفریقا و در مناطق دیگر تا حدودی سریعتر بوده است. در آسیا تغییرات قابل توجهی مشاهده می شود که به طور کلی ناشی از افزایش تولید گوشت بوده است. سهم رژیم غذایی برای میوه ها و سبزیجات در هر منطقه افزایش یافته است.

دریافت های تغذیه ای نیز با درآمد تغییر می کند. تجزیه و تحلیل ها نشان می دهد که افزایش تدریجی در تنوع مواد مغذی در رژیم های غذایی معمولی، تفاوت های قابل توجهی را در میان گروه های درآمد ایجاد می کند که در همه ی مناطق مورد مطالعه مشهود است. همچنین نتایج نشان می دهد که مصرف کالری در افراد با کمترین درآمد به طور قابل توجهی پایین تر است و این تفاوت در پروتئین بیشتر است.

تنوع در مصرف بین کمترین و بالاترین دهک های درآمدی بیشتر است. اختلاف بین بالاترین و پایین ترین دهک ها برای میوه ها و سبزیجات بیشتر است. این گروه از غذایی (میوه ها و سبزیجات) حاوی طیف وسیعی از مواد مغذی است که می تواند به بهبود وضعیت تغذیه کمک کند. همچنین اختلاف معنی داری میان کمترین و بالاترین دهک ها در مصرف شکر، شیرینی ها و روغن های گیاهی وجود دارد (این دو گروه از مواد غذایی دارای کالری زیاد هستند، اما دارای ریز مغذی های کمتری هستند).

اقدامات برای بهبود تغذیه و سلامت

گرچه روند درشت مغذی ها جنبه مهمی از تغذیه هستند، اما آنها تنها بخشی از نقش تغذیه را در امنیت غذایی به خود اختصاص می دهند. مطالعات قوی در مورد مسائل تغذیه بین المللی وجود دارد که اغلب با برنامه های بهداشت بین المللی مرتبط است. اداره ی آمار جمعیت شناختی و بهداشتی آمریکا (، داده هایی را برای نظارت بر پیشرفت در برخی از برنامه های بهداشتی، از جمله بهداشت و تغذیه مادران و کودکان فراهم کرده است. اهداف تغذیه ای که زنان باردار و کودکان را هدف قرار می دهد، تمرکز اصلی در است. ایالات متحده برنامه ی ۱۰۰۰ روزه ای را برای تأکید بر اهمیت تغذیه در طی ۱۰۰۰ روز اول زندگی یک کودک، از جمله زمان رشد در رحم مادر توسعه داده است (۲۰۱۴، ۲۰۱۳). دولت ایالات متحده همچنین برنامه ی هماهنگی تغذیه جهانی را برای بهبود کار ۱۱ آژانس و برنامه های مربوط به تغذیه ی بین المللی (۲۰۱۶)، تدوین کرده است.

پیامدهای تغذیه ای و سلامت تحت تأثیر تعدادی از عناصر محیطی و اجتماعی مانند آب، رعایت اصول بهداشتی و بهداشت قرار می گیرند. توجه به این عوامل غیر غذایی سبب پیچیدگی بیشتر بعد بهره برداری امنیت غذایی می شود. برنامه های موثر برای بهبود سلامت گروه های آسیب پذیر (مانند زنان باردار و کودکان خردسال) ضروری هستند (-، ۲۰۱۳).

بار سه گانه سو تغذیه، کمبود مواد غذایی، کمبود ریز مغذی و استفاده بیش از حد از مواد غذایی، در حال حاضر در بسیاری از کشورهای در حال توسعه ی ناامن غذایی رخ می دهد. مصرف کم در پایین ترین دهک های درآمدی می تواند همزمان با مصرف بیش از حد مواد غذایی در دهک های درآمدی بالا باشد. کمبود ریز مغذی ها می تواند در سراسر طیف درآمد وجود داشته باشد. پاسخ مناسب به گروه های با درآمد مربوطه، چالش جدیدی را برای برنامه های امنیتی غذایی ایجاد می کند.

نتیجه گیری

تجزیه و تحلیل ۷۶ کشور با درآمد پایین و متوسط که به طور مرتب توسط پایش می شوند و بررسی تحقیقات امنیتی غذایی اخیر نشان می دهد که هر یک از پنج حوزه ای که ما بر روی آنها تمرکز کرده ایم (سنجش امنیت غذایی، بهره وری کشاورزی، تجارت مواد غذایی، برنامه های شبکه ی ایمنی غذایی داخلی و بین المللی و تغذیه) برای پایش امنیت غذایی، درک موفقیت های گذشته در امنیت غذایی و دستاوردهای آینده، حیاتی است. تحقیق و تجربه کمک می کند تا استراتژی ها و روش هایی را شناسایی کنید که بتواند دستاوردهای ۱۵ سال گذشته را بیشتر گسترش دهد و همچنین مسائل نو ظهور را که احتمالاً موضوع مهم تحقیق و استراتژی امنیت غذایی آینده باشد را در بر می گیرد. برخی از مسائل نو ظهور به مسائل اصلی بهره وری، تجارت و شبکه های ایمنی مربوط می شوند.

ابعاد چندگانه امنیت غذایی یک چالش را در ایجاد یک مفهوم واحد از وضعیت امنیت غذایی ایجاد می کند و نیازمند استفاده از شاخص های متعدد برای شناسایی و به طور کامل مشخص نمودن جمعیت ناامن غذایی است. شاخص های کلیدی ملی، مانند آنچه که در ارزیابی سالانه امنیت غذایی بین المللی منتشر شده اند، به موقع و کم هزینه هستند، اما برای ارزیابی فراهمی مواد غذایی یا وضعیت تغذیه ای در جمعیت ها، از ارزشمند کمتری برخوردارند. بررسی مصرف خانگی می تواند اطلاعات مهم و دسترسی مواد غذایی را فراهم کند، اما نسبتاً گران است و نیازمند روش های جدید برای محاسبه ی دقیق برای تمام غذاهایی است که مصرف می شود. بررسی های مبتنی بر شاخص های آنتروپومتریک، داده های منحصر به فرد و ارزشمند در مورد پیامدهای تغذیه ای و سلامتی ارائه می دهند، اما تنها به مشکلات مربوط به بهره برداری می پردازند و لزوماً مشکلات و مسائل نو ظهور که با دسترسی به مواد غذایی وجود دارد را شناسایی نمی کنند.

منابع

.. ۲۰۱۵. : , ۲۹(۲): ۲۶۲-۲۹۲

-. ۲۰۱۵. , , : . , :

.. ۲۰۱۵. , , () ,

(. , , , , .. ۲۰۱۶. , : . , : (

, , , , , .. ۲۰۱۴. , ,
. ۱۰۷: ۱۴۴-۱۵۶

, , , , .. ۲۰۱۴. , : . , :

, , , , .. ۲۰۱۴. , ۴۹(۸): ۷۴-۸۱

, , , , , . , -۱۷۵
... , , ۲۰۱۷

, , , .. ۲۰۱۳. : , ۱۱۱,

-. ۲۰۱۳. - : , ۳۸۲(۹۸۹۰): ۳۷۵-۳۷۶

, , , , .. ۲۰۱۵. , ۲۰۱۵-۲۰۲۵, . -۲۶, .. ,

, , , , , .. ۲۰۱۵. : , , , -۱۸۹, .. ,